

Miért szeretem Sopront?

Szilágyi Tibor

színművész, színházigazgató

Régi „sopronimádó” vagyok: már akkor magával ragadott a város hangulata, amikor először filmeztem itt. Akkor a határ közelsége miatt még a **közvetlen** környezetet sem lehetett bejárni. Az **elszigeteltségnek** azonban volt egy nagy előnye: a város nem tudott ugyan fejlődni, de nem ment tönkre a páratlanul szép történelmi belváros. Nem volt érdemes lerombolni a régi épületeket, és újakat építeni helyettük. A szívemhez legközelebb persze az idén 15 éves soproni Petőfi Színház és a soproni közönség áll, melynek szeretetét és megbecsülését színész kollégáimmal minden előadáson érezzük. Ahogy soproni ismerőseimtől hallom, aki egyszer **bérletet** váltott, az **nemigen** válik meg tőle. Egy ilyen hűségű város csak szeretni lehet.

Szokolay Sándor

zeneszerző

Nekem Sopron a választott hazám: 12 évvel ezelőtt költöztem a fővárosból ebbe a gyönyörű városkába, hogy **„kifésüljem”** az életművemet. Jó választás volt: a soproni levegő és a környezet jó hatással van az egészségemre, és így az **alkotómunkára** is.

Én ennek a vidéknek a szerelme vagyok! Ez itt az ország nyugati kapuja, ebben a régióban **határokon átnyúló** élénk kulturális és gazdasági kapcsolatokat ápolnak egymással a szomszédok. Közel van Burgenland, Stájerország, a bécsi Opera. Nincsenek túl magas hegyek, de a távolban már látszik a Schneeberg **hófödte csúcsa**. Nagy sétákat teszek, ilyenkor gondolkodom a világ dolgairól, verseket írok, komponálok. Ez a csodálatos hely inspirál, és mindig új erőt ad!

Dr. Vécsei Vilmos

sebészprofesszor

Életem gyökerei Sopronban vannak, onnan nézem az egész világot, pedig régóta Bécsben élek és dolgozom. 1956-ban 14 évesen kerültem Ausztriába a szüleimmel. A város szeretetét édesapámtól örököltem. Apám számára két ország létezett: Magyarország és „Sopronország”. Ez a város **külön világ**, külön kis ország volt: kiváló emberek éltek itt, pezsgő kulturális és társadalmi élet zajlott. Amikor szüleim Velencében jártak, édesanyám a **Sóhajok hídját** látva felkiáltott: „Nézd, Vili, milyen szép!” Apám azt felelte: „Szép, szép, de nem adnám érte az Újteleki utcát!*”. Mostanában sok **elfoglaltságom** miatt sajnos évente csak kétszer-háromszor jutok el a városba, pedig sokáig az volt az álmom, hogy egyszer újra soproni legyek. Sopron varázsa azonban még ma is rabul ejt.

közvetlen | unmittelbar | direct

elszigeteltség, -et, -e; -ek | e Isolation | isolation

bérlet, -et, -e; -ek | s Abonnement | season ticket, subscription

nemigen | kaum | barely, hardly

kifésül | hier: ordnen | to untangle

alkotómunka, -t, -ja, -k | s Schaffen | creative work

határokon átnyúló | grenzüberschreitend | cross-border

hófödte csúcs | schneebedeckter Gipfel | snow covered peak

külön világ | eine Welt für sich | a world apart/on its own

Sóhajok hídja | e Seufzerbrücke | Bridge of Sighs

elfoglaltság, -ot, -a; -ok | hier: e Arbeit | occupation

* Utca Sopronban